

Защо джбътъ станалъ царь на дърветата.

(Народно прѣдание).

Еднажъ всички дървета се събрали, за да избератъ между тѣхъ царь, който да управлява цѣлото растително царство.

Дълго врѣме се съвѣщавали и спорили и, най-послѣ, рѣшили да поднесатъ короната на това дърво, което израсте най-високо.

Слѣдъ това всички растения въвъ видъ на малки сѣмена влѣзли въ земята.

Зимата ги покрила съ дебелъ пластъ снѣгъ, да не би нѣкое отъ тѣхъ да изпрѣвари — по-рано да расте.

Настѣпила пролѣтъ. Като че ли по даденъ вълшебенъ знакъ, подухналъ топълъ вѣтрецъ, завалѣлъ дъждъ и бѣлата ледена покривка, която сковавала земята, се разтопила.

На небето засияло слънцето и тѣй стоплило цѣлата околностъ, че птичкитѣ весело зачуруликали, а мухитѣ и комаритѣ, събудени отъ дългия зименъ сънъ, почнали да летятъ и радостно да бръмчатъ.

И сѣмената почнали да се надпрѣварватъ. Разпукнали се бобоветѣ, орѣхитѣ и желждитѣ; сѣмената и костилкитѣ почнали да пушатъ надолу въ земята коренчета, а нагорѣ, надъ нея — ластунчета. Нѣкои отъ тѣхъ подали двѣ листенца, а други се показали като дълга зелена лентичка.

Въ продължение на нѣколко врѣме всички били еднакво порасли, а отпослѣ — едни порасли по-високо, а други започнали по-бавно да се развиватъ.

Най-бързо отъ всички расли повитицата и бобътъ — тѣ се издѣлжавали съ всичка сила, защото искали да царуватъ надъ растителното царство. Ежедневно тѣ пушали ту ново филизче, ту ново листенце . . .